

Johann Cothmann

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Johannes Cothman, SS.
Theologiae Doctor & Professor. Ad Funebrem Processum Quem Coniugi
desideratissimae Margarethae Schleden/ Vir ... Caspar Thurmann/ Civis &
Negotiator primarius paratum expetit, Omnes omnium ordinum cives
Academicos peramanter invitat**

Rostochii: Kilius, 1641

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777424843>

Druck Freier Zugang

Cothman, J.,
in
Marg. Schleden,
uxor. C. Thurmann.

Rost. 1641.

62

PROGRAMMA
QVO
RECTOR
Univerſitatis Rostochienſis
JOHAN NES COTHMAN,
S.S. Theologiae Doct.
Professor.

AD
FUNEBREM PROCESſUM
QVEM

Conjugi deſideratiſſima

MARGARETHÆ
SCHREDER/

VIR

ſpectatiſſimus ac Honetiſſimus

Caspar Thurmman / Civis & Nego-
tiator primarius paratum expetit,

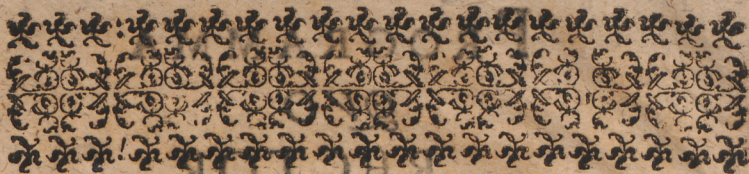
*Omnes omnium ordinum cives Academicos
peramanter invitat.*

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr. Anno 1641.

194

RECTOR

Universitatis Rostochiensis

JOHANNES COTHMAN,

S. S. Theologiæ Doctor

& Professor.

Beneficiorum Dei quibus multifariam indigni quidem (minores namq; sumus cunctis Dei miserationibus) afficimur, ultimum non est, societatum in humano genere institutio. Dicente enim sapientissimo Salomone; meliores sunt duo quam Unus; quia est ipsis præmium bonum ex labore suo, & si eorum unus ceciderit, habet erigentem se. Væ autem soli, quia cum ceciderit, non habet sublevantem. Ingens illud societatis humanæ beneficium, saniores gentiles, instinctu luminis naturalis agnoverunt. Hinc poëta canit: felices ter & amplius, quos irrupta tenet copula: nec malis divulsus querimonijs

401.

rimonijs suprema citius solvet amor die. Mi-
rum autem non est gentiles ex naturali ductu
societatis humanæ utilitatem agnovisse, cum
homo ad Consortium illud amplexandum,
naturaliter propendeat. Homo enim dicen-
tibus nonnullis Philosophis dicitur ab ὁμῶς, &
alij sapientes hominem ζῶον πολιτικόν esse affir-
mant. Quam sententiam solitariorū nonnul-
lorum sive μισογάμων mores non infringunt;
Quod enim dici solet, & hic obtinet: unica
hirundo non facit ver. Et paucorum inordi-
nata consuetudo, contra universalem regu-
lam non obtinet. Sicuti præter experientiam
rerum omnium magistram ex ipso Seneca
probari potest dicente: Quid prodest recon-
dere se & oculos hominum auresq; vitare?
bona conscientia turbam advocat; mala in
solitudine anxia est atque sollicita. Si ho-
nesta sunt quæ facis, omnes sciunt. Si
turpia quid refert neminem scire, cum tu
scias. Hactenus ille. Humanarum vero so-
cietatum præstantissima conjugalis meritò
censetur. Licet enim & aliæ suam mereantur
laudem, nulli tamen dubitamus verba antea
allegari Senecæ de alia societate (qua viri boni
moribus similes, familiaritate sunt conjuncti)

literaliter intellecta societali conjugali ac
commodare, ita dicentis: omnium societa-
tum nulla præstantior est &c. De hac præci-
pius quidem auctor ita scribit: cum varia sint
hominum societates, nulla tamen vel digni-
tate præstantior, vel utilitate efficacior, vel ju-
cunditæ ac uberior existit, quam eorum qui ar-
ctissima corporum, animorumq; conjunctio-
ne, ad individua vitæ consuetudinem colen-
dam coaluerunt. Deus est qui legibus, hanc so-
cietatem munivit: Deus est qui stimulus ho-
mini ad appetendam hanc conjunctionem in
prima creatione indidit: Deus est, qui non al-
io modo, quam per hanc societatem genus
humanum multiplicari jussit: Deus est qui
liberali hominum delectationi & adjumento
per eam prospicere voluit. Ex quibus, quam
excellens, & in Dei oculis eximia societatis
hujus conjugalis sit dignitas luculenter con-
stat. Quam præstantiam dum pie secum ac
in Dei timore expendunt conjuges, quibus
o Velle & nolle ambobus idem sociataq; leto
III Mens a vo ac parvis dives concordia rebus,
Id unice in votis haberent illam animorum
conjunctionem fore perpetuam. Illud licet o-
mnes optent nullis tamen contingit. Omnes
enim

enim manet una nox, & calcanda semel via
lethi, eò quod pallida mors æquo pede pulset
pauperum tabernas, regumq; turres. Hinc
sine discrimine animadvertimus, commu-
nem generis humani hostem mortem, obscu-
ras suas manus indifferenter iniicere. Sara
quamvis fuerit mulier formosissima, illius ta-
men violentiam effugere non potuit. Rachel
licet Jacobo fuerit dilectissima, morti tamen
obnoxia fuit. Ne aliundè & quasi longè pe-
tita conquiramus exempla, hodierna funeris
deductio nobis exemplum præbet perquam
luculentum. Et qui istiusmodi casus in pra-
xi habet ille omnium optime de iisdem judi-
care potest. Nam verum est quod dicitur:

Non doloꝛ est major quam cum violentia mortis

Unanimi solvit corda ligata fide.

Facilis ergò conjectura est, quo in acerbo
luctu viduus mæstissimus constitutus, quan-
do tempore hoc calamitosissimo, quo Deus
peccatis nostris offensus omnem suam iram
effudisse in nos videtur, dulcissima conju-
ge orbarus est, quæ debebat quotidianos
ærumnas dulci alloquio & jucundissima
conversazione mitigare. Sed ita placuit
omnipotenti & omni sapienti Deo cuius vo-
luntas nobis legis instar esse debet, utpote

quod

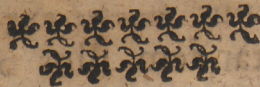
D 3

quo-

quotidie petentibus: fiat voluntas tua. Ut
autem more consueto defunctæ genealogiam
pertexamus programmatis hujus ratio postu-
lat. Nata ergo est mense Majo defuncta nostra
MARGARETHA **Schleden** hîc Rostochij An.
1618. patrem habuit JOHANNEM **Schleden**/
civem & cerevisiarium præcipuum Mater ipsi
fuit **Geseke Eggers** / matrona honestissima. Avô
paternus fuit vir Reverendus & Clarissimus
M. OSWALDUS SCHLEDANUS Pa-
stor & Superintendens in æde Mariana hîc
Rostochij meritissimus. Avia autem paterna
Elisabeth Engelbrechts / matrona honestissi-
ma. Avo paterno nomen fuit **Glaus Eggers**
civis & negotiator primarius. Avia maternæ
verò ApOLONIA **Mernefen**. Cum verò de-
functæ nostræ parentes peste exstinguerentur
cum nondum plenè sciret distingvere inter
dextram & sinistram, utpote annum vix in-
gressa quintum, initio illius Avunculus **Glaus**
Eggers curam ejus habuit, & ex domo peste
infecta illam ad se recepit, cui per triennium
ferme cohabitavit. Et quia patruus illius vir
Reverendus & Clarissimus Dn. CHRISTIA-
NUS SCHLEIDANUS S.S. Theol. D. exi-
mius, Academia hujus antehac professor ce-
leberrimus, nunc verò Pastor & Superinten-
dens

dens Schlesvicensis meritissimus, hæredes ex se natos non haberet, singulari defunctam nostram ut pote fratris sui filiam profecutus est amore, eamq; filia loco adoptavit. Hinc defuncta nostra amisso parente, in patruo alterum quasi parentem redivivum accepit. Cumq; defunctam nostram prædictus vir Reverendus & Clarissimus sine fuce filia ad instar ex se nata adamaret, curavit quoq; fedulo ut optime educaretur, in pietate scil. & timore Domini, à teneris enim asuescere multum est, & educatio optima, est altera quasi natura. Voluit ergo ut nil fœdum dictu visive ea liminatangeret, intra qua defuncta nostra adhuc puella educta fuit. Cumq; illis esset imbuta moribus qui facile procum sibi conciliant, singulari Dei providentia factum est, ut vir Honestissimus **Caspar Thurmman**/negotiator industrius nunc viduus mœstissimus illam ambiret & exambiret. Sed ut nihil in mundo est perpetuum, ita & hoc conjugium quod utrinq; quidem fuit optatum, non fuit diuturnum, utpote per biennium & duodecim septimanas unâ tantum vixerunt. Cumq; hætenus *annuam* experti essent conjuges, Deus tandem illos benignè respexit
defun-

defuncta ergò nostra 18. Mensis Septembris
mater facta. Quò nomine parentes & patru-
us imprimis defunctam nostram filiaë loco
adoptans non leniter sunt exhilarati. Ast
placuit Deo illam lætitiã amaritudine ali-
qua sicuti sæpe solet permiscere. Præter opi-
nionem ergò defuncta nostra relicto filiolo
unico, ac viduo mæstissimo 10. octobris ex hac
ærumnosa vita discessit. Nostrum vero est Ci-
ves Academici ad contestandam *ovvπóθεσιν* erga
luctu plenum maritum, tum præcipuè ad in-
dicandam benevolentiam erga virum Reve-
rendum & clarissimum Dn. CHRISTIANUM
SCHLEIDANUM S. S. Theol. D. & quon-
dam Acad. nostræ Professorum Theologiæ
meritissimum, defunctam nostram filiaë loco
adoptantem funus frequentes concomitari,
nosq; ad beatam ex hujusvitæ ergastulo emi-
grationem eo ipso præparare, Deumq; pro
mitigatione pænæ rogare. Conventus fiet in
æde Mariana ad horam primam pomeridia-
nam. P. P. Rostoch Sub Sigillo Univer-
sitatatis 14. Octobr. Anno 1641.

dens Schlesvicensis meriti
 se natos non haberet, si
 nostram ut pote fratris sui
 est amore, eamq; filia loco
 defuncta nostra amisso par
 terum quasi parentem rec
 Cumq; defunctam nostram
 verendus & Clarissimus su
 star ex se nata adamaret, c
 lo ut optime educaretur, i
 more Domini, a teneris en
 tum est, & educatio optim
 natura. Voluit ergo ut ni
 suve ea limina tangeret, in
 nostra adhuc puella educta
 esset imbuta moribus qui f
 conciliant, singulari Dei pr
 est, ut vir Honestissimus &
 negotiator industrius nunc
 mus illam ambiret & exam
 in mundo est perpetuum, i
 gium quod utrinq; quider
 non fuit diuturnum, utpote
 duodecim septimanas unâ
 Cumq; haec *interitum* ex
 juges, Deus tandem illos

eredes ex
 functam
 ofecutus
 t. Hinc
 patruo al
 ccepit.
 s vir Re
 ia ad in
 q; sedu
 cil. & ti
 ere mul
 ra quasi
 dictu vi
 functa
 nq; illis
 um sibi
 factum
 rmann/
 cestissi
 at nihil
 conju
 atum,
 ium &
 kerunt.
 ut con
 espexit
 defun-

